

Prasība, kas celta 2013. gada 3. jūlijā — *Kadhaf Al Dam/Padome un Komisija*

(Lieta T-348/13)

(2013/C 298/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ahmed Mohammed Kadhaf Al Dam* (Kaira, Ēģipte) (pārstāvis — *H. de Charette*, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atzīt, ka prasītājam nav piemērojams

— 2013. gada 22. aprīļa Lēmums 2013/182/KĀDP, ar ko groza 2011. gada 28. februāra Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, ciktāl ar to nav svītrots prasītāja vārds no Lēmuma 2011/137/KĀDP II pielikuma un IV pielikuma,

— 2011. gada 28. februāra Lēmums 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, jo tā II un IV pielikumā ir iekļauts prasītāja vārds,

— Eiropas Savienības Padomes 2011. gada 2. marta Regula Nr. 204/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, jo tās III pielikumā ir iekļauts prasītāja vārds;

— piespriest Padomei un Komisijai simboliski samaksāt 1 EUR kaitējuma atlīdzināšanai;

— piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots pamattiesību pārkāpums, un šim pamatam ir četras daļas attiecīgi par:

— prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, jo viņš neesot ticis uzklausīts pirms ierobežojošo pasākumu, kas vērsti pret viņu, pieņemšanas;

— apstrīdēto tiesību aktu nepaziņošanu prasītājam, neskatoties uz to, ka viņa adrese esot zināma iestādēm;

— pamatojuma nenorādīšanu, jo pamatojumam, kas ietverts apstrīdētajos tiesību aktos ierobežojošo pasākumu pret prasītāju pamatošanai, neesot nekādas saiknes nedz ar pašreizējo situāciju Lībijā, nedz ar paredzētajiem mērķiem;

— tiesas sēdes nerīkošanu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesību uz īpašumu pārkāpums, un šim pamatam ir divas daļas par:

— sabiedriskā labuma vai vispārējo interešu saistībā ar ierobežojošajiem pasākumiem, kas pieņemti attiecībā pret prasītāju, neesamību, jo viņš esot oficiāli sarāvis saiknes ar Lībijas valdību;

— tiesiskās drošības neesamību.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 24. aprīļa spriedumu lietā F-56/11 *Lebedef*/Komisija 2013. gada 4. jūlijā iesniedza *Giorgio Lebedef*

(Lieta T-356/13 P)

(2013/C 298/14)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Giorgio Lebedef* (*Senningerberg*, Luksemburga) (pārstāvis — *F. Frabetti*, *avocat*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2013. gada 24. aprīļa spriedumu lietā F-56/11 *Lebedef*/Komisija, kura priekšmets ir atcelt 2010. gada 6. jūlija lēmumu par disciplinārsodu — pazemināšana par divām pakāpēm tajā pašā funkciju grupā — piemērošanu apelācijas sūdzības iesniedzējam;

— apmierināt prasītāja prasījumus pirmajā instancē;

— pakārtoti, nosūtīt lietu Civildienesta tiesai;

— pieņemt spriedumu par tiesāšanās izdevumiem un piespriest Eiropas Savienības Komisijai tos atlīdzināt.